

Voderup Klint

Velkommen til Voderup Klint

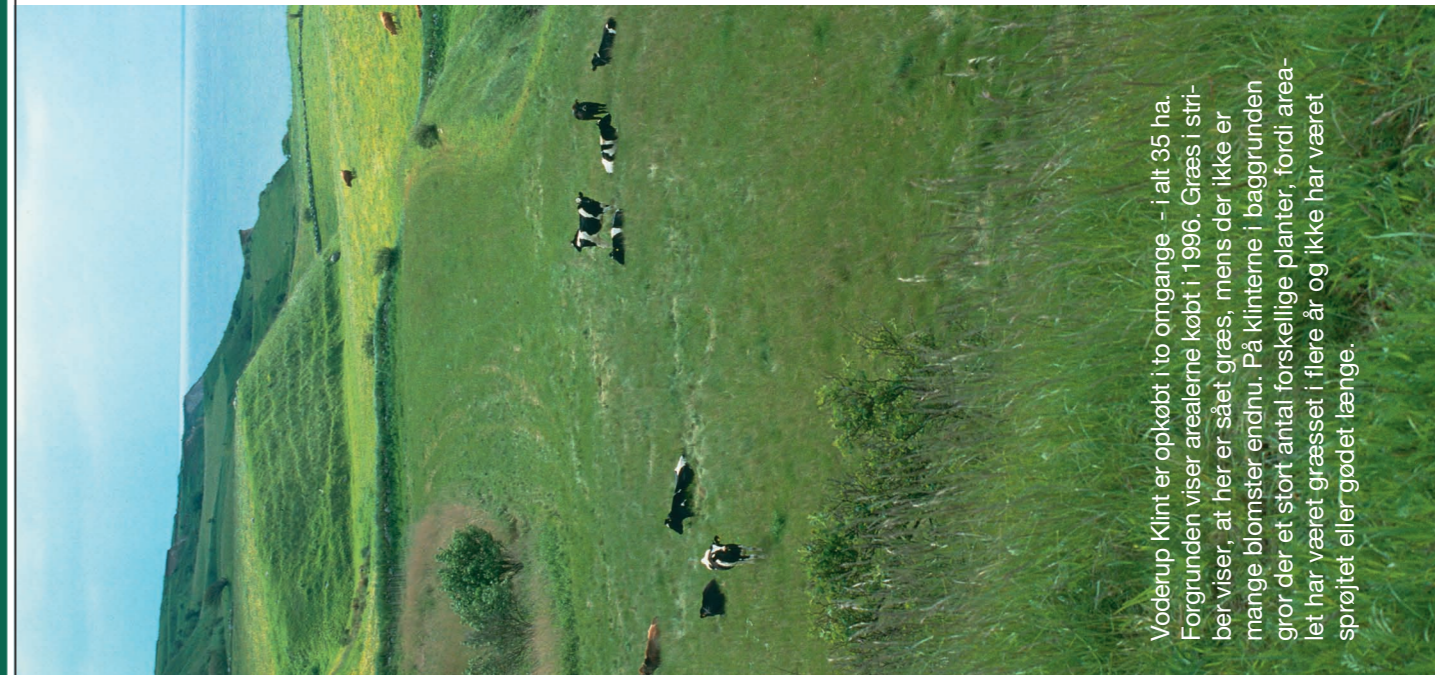
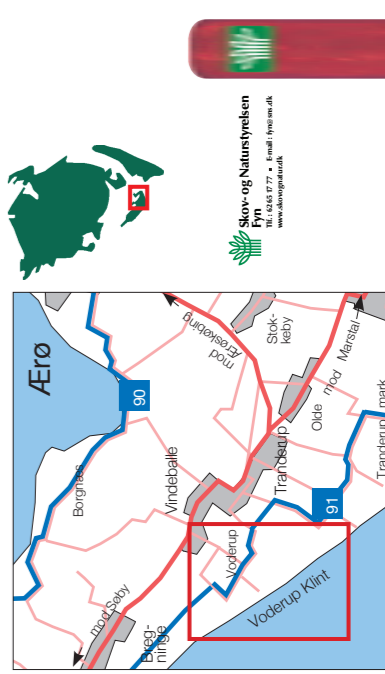
Et storslået landskab åbner sig for ens fødder, når man står på kanten af den flade mark. " . . . tre kæmpemæssige trappetrin fra havet op til øens højder ... Fra randen af den øverste klintekam har man det mærkeligste indtryk af fænomenet - det er som at stå på trinene i et gigantisk amfiteater, hvor havet er arenaen."

Achton Fritis: De danskes Øer 1921.

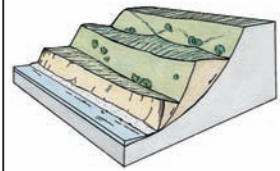
Voderup Klint ejes af Skov- og Naturstyrelsen. Arealerne blev i sin tid købt af Fyns Amt for at sikre publikums adgang og for at sikre en drift, der tilgodeser naturen mest muligt. Natuplejen består i kreaturgræsning i sommerhalvåret og ingen sprøjtning eller gødsning.

Du er velkommen til at gå overalt på Skov- og Naturstyrelsens arealer. På kortet er lågerne markeret. Undlad venligst at tage hunde med i indhegningerne. Hundene kan skræmme eller tiltrække kvæget, som i øvrigt er helt fredeligt.

Strierne er ikke for bamevogne eller for dårligt gående. Cykelrute nr. 91 går lige forbi Voderup Klint. Fynbus kører igennem Vindeballe, hvorfra der er godt en kilometer at gå.

Voderup Klint er opkøbt i to omgange - i alt 35 ha. Forgrunden viser arealerne købt i 1996. Græs i striber viser, at her er sået græs, mens der ikke er mange blomster endnu. På klinterne i baggrunden gror der et stort antal forskellige planter, fordi arealet har været græsset i flere år og ikke har været sprøjtet eller godtet længe.

Trappetrinens dannelse

Jorden glider

Geologien er helt speciel ved Voderup Klint. Store landskabsblokke er gledet ned, så de ligner store trappetrin.

Jordlagene ligger ovenpå et gråt lerlag, som ses nederst i klinten ved stranden.

Lerlaget er fyldt med snegle og muslingeskaller, som vidner om, at det er aflejret i et varmt hav for 115.000-130.000 år siden.

Vand, der siver ned gennem jorden, bliver standset af lerlaget. Er der tilstrækkelig med vand bliver leret så fedtet, at laget virker som et glideplan for jordlagene ovenover. Lokale kilder fortæller, at et af de store skred i klinten skete i 1834.

I klinten findes meget hvidt sand, som er blevet finslebet af de kolde polarvinde under sidste istid.

Biofoto: J. K. Winther

Luftfoto af Voderup Klint, hvor trappetrinene tydeligt ses

Voderup by er kommet og gået

Landsbyen er opstået i 1200-tallet, da nogle bønder flyttede ud fra Vindeballe. Byen nævnes første gang i 1537 som Wuderup, i 1579 som Volderup, i 1584 som Voderup og i 1604 som Vodrup.

I 1600-tallet forsvandt landsbyen, da jorden blev inddraget til hovedgården Vodrup, hvortil bønderne i Vindeballe ydede hoveri.

Kort fra 1847

Foto: Birgit Bjørre Laursen

Koernes græsning sørger for at her er dejligt at gå tur - og engens dyr og planter bevares

En varm klint

Voderup Klint vender mod syd og er et af de sydligste områder i Danmark – derfor er her varmere end gennemsnitlig i landet. Krybdyr som Markfirben, Snog og Stålmorm ynder varme og lever i området. Mange arter holder af den tørre solrige bund. Bakketidsel gror på skrænterne. Planten bliver 15-30 cm høj og blomstrer juli-september – den tørre blomsterstand ses det meste af året.

Bakketidsel

Foto: Birgit Bjørre Laursen

Vand til kreaturerne kommer lige ud af skrænten

Foto: Birgit Bjørre Laursen

Kærområde med Top-Star

Men i 1767 opløstes hovedgården og jorden blev solgt fra i små parceller og landsbyen Voderup opstod igen. Rester af den gamle hovedgård eksisterede på det nuværende Voderupgårds jorder indtil midten af forrige århundrede. I dag er voldstedet overpløjet og svært at se. De flotteste og mest markante stendiger er rester af hovedgårdens markinddeling fra begyndelsen af 1700-tallet. På klinterne ses stendigerne i flere niveauer, hvilket fortæller, at skredene er yngre end stendigerne.

Gårdene i Voderup var små. De fleste supplerede med fiskeri og nogle med handel. I klintens sydlige del var der tidligere en "fiskesti", hvor fiskerne møjsommeligt blev skubbet op til byen på en trillebør. Købmand har der været i byen i 1940'erne.

Lokalt teglværk fungerede indtil midten af 30'erne – skorstenen står der endnu nord for Eskebækken ude ved kysten.

Foto: Æro Museum

Klinterne var yndet udflugtsmål for borgerskabet på Æro omkring århundredskiftet

"Vældpude"

Et sjovt fænomen ved klinterne er de mange væld, hvor vandet pibler ud ved foden af skrænterne. Når kvæget skal have drikkevand stikker landmanden blot et rør ind i skrænten og vandet samler sig i brøndringen.

Kildevandet giver grobund for moseplanter som siv og star. Planterne hober sig op og med tiden opstår der en pude af døde planter, som nye planter gror ovenpå. Ved et væld, hvor der længe har græsset køer, blomstrer Engkabelje og Orkideer. Et andet sted på Skov- og Naturstyrelsens areal er der et væld, der er groet til i pil og tagrør. Buskene blev ryddet og kreaturer sat på i 1997 - forhåbentlig vil her også komme mange blomster med tiden.

Vældpude med Engkabelje og Orkideer

Foto: Birgit Bjørre Laursen

Kvækken som fjerne kirkeklokker

Når Klokkefrøen kvækker på varme dage og aftener i maj/juni måned lyder det, som om frøen er meget langt væk. En smuk hul klang.

Klokkefrøer. De orange tegninger på undersiden er frøens kendetegn. Ikke to frøer er ens. Farven advarer fjenden om, at den er giftig.

Frem til 1995 levede klokkefrøen kun i ét vandhul på Æro. Men takket være en stor indsats fra privat hold og med offentlig støtte er der nu mange vandhuller, hvori der lever Klokkefrøer på øen. Verdensnaturfonden har også støttet arbejdet, så der har været penge til at købe vandhuller. Kerneområdet er netop her ved Voderup, så på en tur gennem landsbyen skulle der være gode chancer for at høre den specielle kvækken – hvis vejr og årstid passer.

Et vandhul med varmt vand – et lavvandet solbeskinnet vandhul – er en forudsætning for at Klokkefrøen kan yngle. Vandhullet skal have rent vand og mange undervandsplanter. Resten af året vandrer Klokkefrøen til andre vandhuller for at søge føde. Om vinteren gemmer frøen sig i hegn, diger og klint. Husk at frøen er fredet og ikke må fjernes.

Klokkefrøens haletudse

Foto: Birgit Bjørre Laursen

Voderup gadekær, hvor du kan komme på tæt hold af frøerne

Oliebiller

De store, sorte biller myldrer omkring på skrænterne om foråret. Billerne kan ikke flyve og virker kluntede med deres store bagkroppe. Æggene lægges i jorden, hvorfra de små larver kravler op på planter og hægter sig på større insekter. De heldige kommer med en jordboende bi hjem, hvor de æder biens larve og forråd. Efter at have gennemgået et puppestadium kommer de ud næste forår som færdige Oliebiller. Navnet hentyder til, at billen udskiller en giftig væske fra leddene, hvis man tager den op.

På skrænterne findes mange sjældne og varmekrævende insekter. Nogle arter findes i Danmark kun på Voderup Klint.

